sisseveo lubade nõudmise rahuldamisega väliskaubanduse monopoli määruste alusel. Raskusi tekitas konkurentsi normaalse funktsioneerimise alalhoidmine, milleks esijoones kasutati tollipoliitilisi abinõusid.

Väliskaubandus arenes viimaseil aastail kaugeleulatuvalt valitsuse kaubanduspoliitika mõju all, sest bilansi tasakaalustamise vajadus üksikute riikidega sunnib ekspordi ulatust määrama juba ette. Eelmisel aastal saavutatud kaubanduskokkulepped Saksamaa, N. S. V. Liidu, Inglismaa ja mõnede teistega andsid soodsaid tulemusi. Möödunud aastal tehti külmanud saldode sulatamiseks lepetes mõningaid parandusi, nagu Saksa ja Lätiga, mis rahvamajanduslikult osutusid otstarbekaks. Üldiselt on majanduspoliitika majandustõusu soodustanud, kuid üldine tõusuliikumine kui majanduslik põhivool oli omakorda majanduspoliitikas kasutatud abinõude kordamineku soodsaks eelduseks.

Ühes rahvamajanduse elustumisega paranes aasta-aastalt ühtlasi ka meie riigimajanduse seisukord. Rahvamajanduse käibe langedes 1931.—1933. aastail valitses riigimajanduses tulude-kulude vahekorris alaline pinge. Tulud vähenesid järjekindlalt, kulude vähendamine oli aga teostatav ainult suurte raskustega. Kuigi kulude vähendamiseks tarvitati õige karme abinõusid, jäi kulude koondamine siiski maha tulude tagasiminekust ja riigimajanduses tekkisid puudujäägid. Nüüd on aga olukord ses suhtes juba teist aastat kujunenud vastupidiseks: riigitulud tõusevad üle ettenähtud eelarve ja ülejääke tuli korrastada lisaeelarvetega. Juba valitsuse jooksva arve liikumisest Eesti Pangas võib järeldada riigitulude ja -kulude vahekorra paranemist. 1932. a. lõpuks oli valitsuse jooksvate arvete seis ainult veidi üle 3 milj. krooni ja seejuures esines veel valitsuse laen 5 milj.



Eesti kroonika 1935, lk. 63